

Det maa understreges, at der efter vor Formening ikke bør lægges Vægt paa en Sondring mellem, om en Brugsforening fordeler Varerne inden for eller tillige uden for Medlemmernes Kreds, da Adgangen til at blive Medlem af en Brugsforening i Almindelighed er overordentlig let, saa let, at den ofte kun virker som en ren Formalitet. Det afgørende for os er, at Brugsforeningerne under alle Omstændigheder driver almindelig Erhvervsvirksomhed, hvad enten de handler med Medlemmer eller tillige med andre, og som Følge deraf ses der ikke at være nogen Grund til at opgøre Indkomsten paa forskellig Maade.

Det maa derfor være et uafviseligt Krav, at Brugsforeninger i alle Tilfælde bør beskattes, og Beskatning maa ske paa Grundlag af det samlede Overskud, uanset om en Del af dette udbetales som Rabat til Foreningens Medlemmer. Berettigelsen af dette Krav understreges yderligere ved, at et stedse stigende Antal Brugsforeninger har begrænset Medlemmernes Ansvar til den af dem helt eller delvis indbetalte Kapital.

I det af Finansministeren fremsatte Forslag har man foruden stadig at bibeholde den efter vor Formening urimelige Sondring mellem Brugsforeninger, der handler inden for Medlemmernes Kreds og uden for denne, endvidere — til Trods for, at hver enkelt Brugsforenings Driftsoverskud med Nøjagtighed kan opgøres — for den hidtil skattefrie Forenings Vedkommende foreslaaet gennemført den Beskatningsmetode, at man beregner Foreningens Indtægt ved simpelt hen at sætte denne til 5 pCt. af Foreningens Formue uden Hensyn til det virkelige Driftsoverskud. Den foreslaaede Regel medfører det urimelige Resultat, at en Brugsforening med stor Driftsindtægt, men uden Formue, helt kan undgaa at betale Skat, og vore Organisationer maa tage Afstand fra at beskatte en fingeret Indtægt, idet en Beskatning bør omfatte hele den virkelige Indtægt, ikke mere og ikke mindre end denne.

Finansministerens Forslag bevirker, at de fleste Brugsforeninger, nemlig de, der kun fordeler Varer inden for Medlemskredsen, kommer til at betale en beskeden Indkomstskat, svarende til 3 pro mille af Formuen, og naar man ser hen til, hvorledes Staten ellers beskatter Indtægter, kan man ikke sige, at Brugsforeningerne kommer til at bære Byrderne i Fællesskab med Landets øvrige Virksomheder.

For Foreninger, der fordeler Varer uden for Medlemmernes Kreds, foreslaar Loven en stigende Skala, men Eksemplet nedenfor viser dog med tilstrækkelig Tydelighed, at Beskatningen ligger langt under den Beskatning, som rammer Købmanden med den samme Indtægt, og i øvrigt er vi af den Formening, at Progressionen kun i yderst faa Tilfælde kommer i Virksomhed for de højere Procentsatsers Vedkommende.

For at illustrere dette Forhold tager vi:

A. Brugsforening med en Formue af 40 000 Kr. og et aarligt Overskud af 10 000 Kr.		
1) For saa vidt denne Brugsforening kun handler med egne Medlemmer, bliver Skatten 6 pCt. af en fikseret Indkomst paa 2 000 Kr.	Kr. 0.	120. 00
2) Naar af Brugsforeningens samlede Omsætning $\frac{1}{5}$ hidrører fra Ikke-Medlemmer, bliver Beregningen: De 2 000 Kr.s Overskud ($\frac{1}{5}$ af de 10 000 Kr.) fra Ikke-Medlemmer beskattes med 8 pCt.		160. 00
og 6 pCt. af 5 pCt. af 32 000 Kr.		96. 00
	I alt	256. 00
B. Købmanden (uden Børn) med samme Indkomst og Formue (Indtægt 10 000 Kr., Formue 40 000 Kr.)		
Ordinær Indkomstskat til Staten		412. 00
Fælleskommunal Indkomstskat (beregnet med 20 pCt. Nedsættelse som for Aaret 1939—40)		226. 40
Overordentlig Indkomstskat efter Forslaget		440. 00
Ordinær Formueskat til Staten		65. 00
Overordentlig Formueskat efter Forslaget		16. 25
Fælleskommunal Formueskat		9. 00
Tillægs-Indkomstskat til Staten		61. 80
	I alt	1 230. 45,

Alle Brugsforeninger bør beskattes

— men Beskatning af den virkelige Indtægt og ikke af et fingeret Beløb.

Eksempel.